

prišlo naših vrlih mož in fantov, da so napolnili slikovito cerkev sv. Mihaela na prijaznem razglednem hribu in prostor okoli nje. Tri sv. maše so bile to nedeljo, 27. avgusta, pri sv. Mihaelu. Prvo je bral g. pater Lederhas D. J. Drugo slovesno je ob asistenci g. p. Lederhasa in g. župnika Jagra od Sv. Ruperta daroval g. laški dekan monsig. dr. Kruljc. Eklepno sv. mašo pa je opravil g. katehet Rataj iz Trbovelj, ki je prej imel cerkveni govor, v katerem je s prisrčnimi besedami razpravljaval o Katoliški akciji, kojo sedanji papež Pij XI. tako vneto in vztrajno priporoča. Naj bi oduševljene besede propovednikove povsod našle dober odmev! Po slovesni sv. maši je bilo versko zborovanje na lepem prostoru pred cerkvijo. Govoril je profesor g. dr. Hohnjec. Poudaril je, da je gospodarska kriza v veliki meri radi tega nerešljiva, ker poklicani reševalci nočejo poseči do korenin zla, ki so duhovne in moralne (nравne) prirode. Za gospodarsko krizo tiči kot njen vzrok duhovna kriza, ki jo je povzročil odpad od Boga. Ljudje so hoteli zatemniti nebeske luči ter jih nadomestiti z brlečimi lučkami, ki jih je prižgal omejeni človeški razum, zaslužnjem strastem. Liberalizem in marksizem je sanjal o tem, da se bodo te varljive lučke kot blesteče solnce dvignile na obzorje človeštva ter mu prineslo resnico, pravico in srečo. Pa so ga zavedle v zmoto in laž, v krivico in sužnost. Fašizem predvaja pred strmečimi svojimi verniki poskusne nebotične vzlete, pa bo kakor Ikarus v grški legendi (pripovedi) z raztopljenimi peruti telebnil na tla. Rešitev je samo v krščanstvu, ki edino more preosnovati človeka in človeško družbo. Bodimo njegovi propovedniki! Bodimo njegovi bojevniki! Pred nami vihra zastava Kristusa Kralja. Nositelj te zastave mora biti mladina. Za to

Dijaki in šolarji že vedo

da dobijo šolske potrebščine in knjige po najugodnejših cenah v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta 5   Aleksandrova cesta 6   Kralja Petra trg 4

Letos pa še posebno

bodo kupovali v naših prodajalnah, ko bodo izvedeli nekaj, česar tu še ne moremo povedati. Zahtevajo naj po 1. septembru v naših prodajalnah naša navodila in ne bo jim žal!

jo moramo usposobiti s krščansko vzgojo, ki se mora začeti v krščanski rodbini, utemeljiti v krščanski šoli, razširiti in poglobiti v krščanskem društvu, in s krščansko prosveto, za katero poleg krščanskega društva nudi najboljša sredstva krščanski časnik in krščanska knjiga. S tem orožjem se borimo za kraljestvo Kristusovo na zemlji! Govornikova beseda je bila poljudna, šzrazita in užigajoča in je napravila vtis, ki bo trajnejše učinkovitosti. Po končanem govoru je stopil na govorniški oder g. laški dekan, da izvrši posvetitev vsega zbora presv. Srcu Jezusovemu. Ginljivo je bilo gledati, kako so krepke vrste naših mož in mladeničev molile z g. dekanom posvetilno molitev. Po sklepnih sv. maši se je vrolo uspeli verski zbor končal s pesmijo »Tebe Boga hvalimo.«

šmiklavž pri Slovenjgradcu. O Veliki gospojnicu sta se pri nas prigodila dva pretresljiva slučaja nagle smrti. Antonija Beričnik, kmetica, p. d. Danjelka, na Guški gori, je pomagala žeti pri Lambizarju v škalski župniji. Ker se je na mastno jed vode napila, nastalo je silno trebušno vnetje, čreva so se zmešala. Prepeljali so jo v naglici v bolnišnico v Slovenjgradec, ali ni bilo več pomoči, dospeli v bolnišnico so podelili še v naglici sv. poslednje olje, pa je takoj izdihnila. Blaga pokojnica je bila zelo verna žena, šele 32 let stara in zapusti moža in enega šele 3 in pol leta starega sinčka. Ta družina je sploh hudo preizkušena, šele pred tremi leti se je pri nas nakupila, pa jo je zadel v enem letu dvakratni požar, prvokrat je pogorelo gospodarsko splotje, drugokrat pa stanovanjska hiša. — Na večer na Veliko gospojnicu se je prigodila še hujša nesreča. Titus Mirkac, 74 let stari kmet, p. d. Lukež, na Guški gori, je stanoval, ker na njegovem posestvu ni nobenega poslopja (pogorelo je že pred več leti), pri svojem bratu in sosedu Petru Mirkac, kmetu, p. d. Končniku. Ko sta na Veliko gospojnicu oba imenovana brata in še tretji brat Pavel Mirkac se podali v Končnikov marof k počitku, je Titus Mirkac spodrsnil in padel kake 3 m globoko na golo gumno in sicer naravnost na glavo,

Sole pri Slovenjgradcu. Tu smo pokopali v pondeljek dne 21. avgusta Franca Kotnika, p. d. Španžeta, veleposesnika, cerkv. ključarja in občinskega odbornika. Bil je mož, ki je imel samo prijatelje, nikakih nasprotnikov

ali celo sovražnikov. Saj je storil dobro, kjer in komur je le mogel, hučega menda nikoli nikomur. Svoji družini je bil najboljši oče, vedno delaven in skrbeč, sosedom prijazen sosed, vsem, ki so prišli v njegovo hišo, skrajno gostoljuben. Domači pevski zbor, pomnožen s pevci iz Podgorij, mu je lepo zapel dve ganljivi žalostinki. Domačim naše sožalje, blagemu očetu pa mir in pokoj po vsem delu in trudu!

žiti. In tako je prišlo na dan, da sva se pripravljala ne nekak prevoz služkinje. Gospod Hubert, pomislite, kakšna sramota! Toda za vse to se moram zahvaliti nadučitelju, temu zahrbtnemu, on mi je namreč ubil v glavo tisto neumnost o kočari in omari za obleko, čeprav je dobro vedel, kako je, in me je s tovornimi sanmi poslal po aprila. Se bo že še pokoril za to!

»Saj ni tako hudo, gospod Boltežar!«

»Ne, ampak strašno! Čeprav sem na pol kmet, na oliko pa le dam. Zelo sem se že jezil, ker sem bil vzel s seboj le lovske sani. V zadregi sem jo slepil, češ, da so boljše sani pri teh zametih pretežke. Takile srčkani stvarici —«

»O, saj ste zaljubljeni, gospod Boltežar!«

»Zaljubljen, ne! To se pravi, zaljubljen — da! Toda to ni smotrno. Kaj pa naj počne tako mlado dekle s takim starim dedom, kakor sem jaz? In potem — nisem več svoj.«

»Tako?«

»Da, zaupal bi se vam rad, če mi dovolite, gospod Hubert. Gre mi namreč za Milčko in za Malčko.«

»Oh, za sestri od »Grozda«? Katera, če vas smem vprašati, pa vam je pri srcu?«

»Da, vprašate me preveč! Obe! Ali pa tudi nobena. Katero pa naj vendar vzamem, ko pa sta obe čisto enaki!«

»To je seveda težko naključje.«

»Zelo težko. Sprva sem se tudi vprašal, ali se kot oskrbnik ne bom ponižal, če se priženim v gostilno. Toda družina je vsega spoštovanja vredna. Gostilna je prava zlata jama. Čez sto juter zemlje je zraven, sosednje posestvo bi se lahko dokupilo; tako bi bilo zame kot poljedelca dosti posla. Delal bi zase, ne venomer za druge ljudi. Vse to bi torej bilo dobro. Toda ta nesrečna podobnost. Ločiti ju morem le po zlatem podočniku, posebno še, ker sem malo kratkoviden. Po očetovi oporoki imata obe pravico, biti doma. Kako naj torej začnem? Saj vendar ne morem vsakikrat kateri odpirati ust, da vidim, ali je moja žena, ali pa moja svakinja? In če bi kdaj prišlo do kake zamenjave — le mislite si to nesrečo!«

Boltežar je skrbljivo gledal pred se.

egiptovskih funtov. — Od zaupnikov, kojih izpovedi se vedno dobro nagradijo, je zvedela vlada v Kairi, da se hoče podati na pot karavana, da bi doseгла skozi Sinajsko puščavo egipčanska tla. Obmejne patrolje so ojačili in jih razpostavili po puščavskih stazah na prežo. Ko se je podala karavana zvečer k počitku, je bilo taborišče obkoljeno, a vendar so se branili švercarji tako dolgo, dokler niso porabili zadnje patrone.

Egipčansko vojno ministrstvo je določilo kredit 85.000 funtov. Ta svota bo porabljena za nabavo vojnih letal, ki bodo vršila obmejno službo. Letala

dobili tako hude poškodbe, da je takoj umrl. Titus Mirkac je bil zelo priden in pobožen mož, v mlajših letih je služil, potem je kupil Lukežovo kmetijo, pa je še naprej tako skromno živel kakor poprej. Nagle in neprevidene smrti reši nas, Gospod! Obema družinama naše iskreno sožalje!

Slovenjgradec. Naša mestna župnija je zdaj po daljšem času zopet dobila svojega župnika, kateri je nastopil svoje mesto na Veliko gospojnico. Omenimo, da je dosedanji dekanjski in župnijski upravitelj bogoslovni profesor dr. Josip Somrek se poslovil od nas, dekanjske posle pa je prevzel novoimenovani dekan vlč. g. Franc Ks. Meško iz Sel. Novemu vlč. g. župniku Jakobu Sokiču želimo prav prijetno in veselo bivanje med nami in mnogo božjega blagoslova pri njegovem dušnopastirskem kot tudi v javnem delu. — Vsled upokojitve kontrolorja g. Albina Kosima je bilo to prazno mesto razpisano. Prošnje je vložilo 47 prošnjikov. Mesto se je podelilo g. Milanu Šmidu, uradniku-kontrolorju pri tukajšnji podružnici Ljubljanske kreditne banke, iz znane in ugledne rodbine Šmidove iz Podgorja. V doglednem času so na vidiku še druge spremembe v Okrajni hranilnici. Prazno bo mesto tajnika, ker namerava sedajni tajnik g. Lovro Vaupot po svojem 43letnem službovanju stopiti v pokoj. Tudi ime hranilnice se bo bržčas spremenilo v »Hranilnico občin slovenjgraškega okraja«. — Na praznik Velike gospojnice je bila na Homcu večja cerkevna slavnost. Ob tej priliki so fantje tudi streljali. Mladenič Valentin Slepca iz Turiške vas je hotel prižgati z razbeljenim železom kuščarjem možnar dvojniki, pri tem pa je padla iskra tudi morda na preblizu se nahajajoči drugi dvojniki in ves ta naboj je priletel Slepca v levo stegno. Naboj se je z obleko vred zaril globoko v meso. Slepca so takoj odpremili v tukajšnjo javno bolnico, kjer se mu je nudila pomoč. — Pojavili so se ponarejeni 20dinarski novci. Poznajo se po sivo-temni barvi ter so lažji od pravih. Tudi se dajo upogniti, če se jih z roko skuša močno zlomiti. Biti morajo iz mehke kovine, svinca ali aluminija. Občinstvo opozarjamo, naj bo pri prejemanju kovanega denarja zelo previdno.

Zavodnje. Tudi Uršlja gora, priljubljena izletna točka planincev z dobro oskrbljenim

planinskim domom, je zahtevala svojo žrtev. Na gori je velika romarska cerkev sv. Uršule, po kateri je dobila gora svoje ime. Ob treh nedeljah med Gospojnica se vršijo tam romarska sv. opravila, h katerim prihajajo verniki iz bližnjih in daljnih krajev. Tako je šel na prvo to nedeljo tje gor tudi 49letni Knez Andrej, p. d. Krajnc, ugleden in vrl posestnik iz sosednjega Sv. Vida, župnije Zavodnje. Pri razgledovanju z gore je po nesreči strmoglavil v prepad ob severni strani gore in se ubil. Mrtvega so pripeljali domov prestrašeni ženi in 4 mladoletnim otrokom. Ponesrečen je bil mnogo let cerkveni ključar podružnice Sv. Vida. Kako je bil priljubljen in spoštovan, je pokazal njegov pogreb, katerega so se udeležili mnogoštevilni njegovi sorodniki in prijatelji. Na grobu mu je govoril domači župnik v slovo in svojcem v tolažbo! Na sedmini se je na predlog njegovega sorodnika Ivana Knez, župana v Razboru, zbralo v njegov spomin 280 D, ki so se porazdelili polovico za sv. maše, druga polovica za dijaške kuhinje v Mariboru in Celju v enakih delih. Blagim darovalcem iskrena zahvala, vrlo krščanski, tako hudo prizadetih hiši in sorodnikom naše globoko sožalje!

Ruše. Pretekli teden je strela udarila v streljivo na stolpu. Strah je bil pri vseh velik. Strela je bila mila, vrgla je samo 6 opek s stema. Škoda je domači zidar hitro popravil.

Limbuš pri Mariboru. V nedeljo dne 20. t. m., ob 17. uri, smo spremili na njegovi zadnji poti vzornega, krščanskega moža Antona Galler, v pokojnega okrajnega estarja, na limbuško pokopališče. Udeležba je bila veličastna, kar priča, kako spoštovan je bil pokojnik od vseh župljanov in drugih. Dosegel je lepo starost 76 let. Svojo težavno službo kot okrajni estar je vestno opravljal na cesti Maribor—Ruše celih 49 let in 2 meseca, zato mu je ob njegovi vpočitvi okrajni cestni odbor izrekel za njegovo zvesto, vestno in marljivo službovanje svoje popolno priznanje in iskreno zahvalo. Ob odprtem grobu se je v vznesenih besedah poslovil od njega vlč. g. župnik Andrej Bračič, povdarjajoč njegovo globoko versko prepričanje in ljubezen do cerkve, s katero je vsaki dan in ob vsakem vremenu pri sv. maši prisostvoval. Njegov

Valentin Mladin, Celje,

Prešernova ulica 14.

Informirajte se o ugodnih cenah našega izborna izbranega modno-manufakturnega blaga! — Ugodni položaj naše trgovskega lokala na eni najprometnejših celjskih ulic nam omogoča živahno kučijo, hitro in stalno menjavanje blaga ter vam zato lahko vsak čas zaupno postrežemo s svežim in modernim manufakturnim blagom po konkurenčnih cenah. Da izkoristite to ugodno priliko, Vas vabi 809

Valentin Mladin, Celje,

Prešernova ulica 14.

809

patron sv. Anton Padovanski ga je za smrt dobro pripravljenege popeljal v nebeske višave. Počivaj v miru, vzorni mož!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Po daljši, skoro dveletni bolezni je umrla Antonija Dvoršak, prevžitkarica v Zgornjem Porčiču. Rajna je bila vzorna tretjerednica in članica ženske Marijine družbe. V Spodnjem Porčiču je umrl Golob Ivan, kmet, bivši župan in načelnik cerkveno-konkurenčnega odbora. Komaj smo pokopali g. Goloba, že je v tretjekrat zadonel mrtvaški zvon in oznanjal smrt Avguština Rozmana, posestnika v trgu. Krasen pogreb, ki ga je vodil g. župnik dne 17. avgusta ob spremstvu požarne brambe in godbe pod vodstvom g. Lasbaherja, se je vil iz hiše žalosti v cerkev in na pokopališče. Naši pevci so zapeli v slovo primerne pesmi. Vsem umrlim bodi zemljica lahka! Žalujočim rodbinam iskreno sožalje! — Obiskala nas je huda ura dne 12. t. m. ob sedmih zvečer. Žal tudi pri nas je strela udarila pri g. Pilingerju v Sp. Senarski. G. Pilingerja priporočamo faranom, da mu pomagajo postaviti novo hišo in novo gospodarsko poslopje. Zato pa, ljubi Trojčani, kličimo vsako nedeljo pri inicijah: »Treska in hudega vremena reši nas, o Gospod!«

Sestirja pri Majšpergu. Pri nas se pošteni vaščani še vedno gibljemo in imamo prav

bodo opremljena ne le samo s strojnimi, ampak tudi z radijo-aparati. Z letal bodo tudi lahko fotografirali tihotapske karavane in dognali na ta način osebnosti. Egipt se bo lotil boja s švercarji, ki zastrupljajo narod z omamljivimistrupi, z najbolj modernimi pripomočki. Poznavaletci zagotavljajo, da bo delovanje straže sicer otežkočalo tihotapske nakane, nikakor pa jih ne bo preprečilo. Egipčanski in grški tihotapci so tolikanj iznajdljivi, da bodo prepovedanistrupi še vedno prihajali v Egipt.

Inserirajte!

»Res ne vem, katero naj si izberem. Ali mi morete dati dober svet, gospod Hubert?«

»Seveda, vzeti morate pač tisto, ki vam je bolj prijazna.«

Boltežar je vzdihnil.

»Oh, radi me imata obe. Težko je, gospod Hubert!«

Sobota je danes. Zato nisem bil veliko doma. Kajti ob sobotah Padovka podvoji svojo vnemo za pometanje in snaženje. Take dneve znosi tudi vse preproge na dvorišče, jih poobesi na drog in besno udriha po njih. Prahu — mislim — ne iztepe mnogo; toda volna pridno leti iz tkanja. Zdi se, kakor da bi Padovka hotela reči: bom videla, ali bom raztrgala te preklemane preproge ali ne! In svoj namen bo gotovo dosegla.

Tam gori v gozdu pa je nebeški mir v tej veliki spalnici, kjer spi zima. Kaj vse spi pod to belo kosmičasto posteljo! Ko tako samotno potujem, si priključem v spomin vse, kar vem o pozimskem spanju živali; mislim na mravlje, ki tesno stisnjene druga k drugi spe v najzdolnejši

sobi svoje hiše kakor trudni delavci v svojih ozkih barakah; na deževnike in podjede, ki so se zatekli v najspodnejše rove svojega rudokopa, kamor ne pride noben mraz; na prejce, ki so polegli po lesni volni borovih iglic. Tu in tam so v razpoklem drevesu odprta vratica iz lubja. Za njimi spi pajek, zavrt v tenčico, ki si jo je spredel sam. Na trepetliki zgoraj visi lična zibelka, umetno zviti, na svilenih trakovih viseč list, v njem se ziblje mlad metulček pomladi naproti. Debeli polž je trikrat zaklenil svojo hišo, enkrat s steno iz apnenca, dvakrat s kožami; vmes pa je modro napravil zračno kurjavo. V svoji hišici, kjer biva sam, je najodličnejši izmed vseh.

Dalje sledi.

Katoliška mladina vseh šol — čitaj

„Nedeljo“!

Bodi zavedno-katoliška že v svojih nežnih mladih letih!

veselo zabavo. Ker je lepo vreme, kosimo otavo ter hodimo po tombolah. Z različnimi zadetimi dobitki smo lahko prav zadovoljni. — Umrila nam je tudi prevžitkarica Neža Salatnik. Od hiše žalosti so se pomikali dobri vaščani s sorodniki z rajno blago in dobro mamo dne 17. t. m. Za rajno sta se solzila sin Tonča in Micka s svojimi žalostnimi otroci, ki so izgubili svojo najboljšo zemeljske dobrotnico. Bog daj njej večni mir in na veselo svidenje nad zvezdami! — Žalujejo zet Franc Kovačič.

Čadram. Dne 24. avgusta t. l. dopoldne smo spremljali na zadnji poti Hohnječevo mater, o koje smrti je poročal »Slovenski gospodar« v zadnji številki. Pri pogrebu se je izpolnila materina srčna želja, da bi jej posodilo zadnjo pot več duhovnikov. Zbralo se je k sprevodu 38 duhovnikov iz domače dekanije in iz Maribora. Pogreb je vodil in daroval sv. mašo zadržnico ob asistenci sosednih gg. župnikov s Kobilja in Prihove konjiški g. arhidijakon Tovornik. V sprevodu smo videli tudi g. častnega kanonika in jarenskega dekana Čičeka, ravnatelja Cirilove tiskarne g. Hrastelja, bivša poslanca g. Vesenjaka in g. Žebota, mariborskega župana dr. Lipoida s soprogo, dr. Juvana s soprogo in več odličnih oseb iz domače ter sosednih župnij poleg številnih Čadramčanov. Ob odprtem grobu je govoril pomenljive in v srca segajoče poslovlilne besede g. arhidijakon. Moški pevski zbor je pel žalostinke pred hišo žalosti in pri odprtem grobu. Dobro mater trpinko, ki je delala, skrbela za svoje otroke in trpela vdano v voljo božjo, smo prepustili materi zemlji na čadramskem mirodvoru v zavesti, da uživa neminljivo nebeško plačilo, katerega si je zaslužila kot vzor prave krščanske — slovenske matere!

Ljutomer. V naši Glasbeni šoli se vrši vpišovanje dne 2. septembra, od 8. do 12. ure. Poučevalo se bo goslanje, klavir, mladinsko petje, teorija, čelo, flauta in klarinet. Ukovi na kakor lani. Revnim se ista lahko zniža. — Ravnateljstvo.

Banovci pri Ljutomeru. Prijazna vas Banovci, ležeča sredi širnega Murskega polja, se le redko udejstvuje v javnosti, saj življenje poteka enolično brez posebnih motenj. Vendar se nam zdi to pot primerno, da tudi naše okoličane seznanimo z našim življenjem, posebno pa s svečanimi dogodki, ki se nam obetajo v bodočnosti. Dne 8. septembra se bo namreč vršila vsakoletna, velika javna tombola s prvovrstnimi dobitki. Vendar središče vseh svečanosti pa bo blagoslovljanje nove motorne brizgalne, v kateri so člani že dolgo časa gledali svoj cilj. Blagoslovljive se bo vršila ob 11. uri predpoldne. Častno mesto kumice pa bo zavzemala Franca Lah, katera je doprinesla mnogo žrtev za brizgalno in je prva nasvetovala to koristno napravo. Torej vsi izrekamo naši kumici toplo priznanje, da je omogočila uresničitev teh dolgo zaželenih nad. Po blagoslovljivosti se bo vršil slavnostni obed pri načelniku g. Topolniku, nakar bodo avto preizkušali izučeni soferji. Popoldne bo sledila tombola, po njej pa ljudska zabava in šaljiva pošta v Stanetičevih prostorih. Okoličani, dvignite se in nas počastite v obilni meri. Vljudno vas vabi odbor.

Bušečevci. Silno nas je razburil slučaj, ki se je dogodil dne 17. t. m., ko je strala skozi dimnik v kuhinji gospe Ane Cimerman pretrgala nit življenja 20letnemu Lojzku Kolbi, ki bi bil ravno na dan pogreba oproščen klučavničarske obrti. Rajni je bil obenem vzorni član gasilnega društva. Priljubljenost rajnega je pokazal obilno obiskan pogreb. To-

Za vsak dinar gre, ljubi stariši!

posebno ob začetku šolskega leta, ko je toliko izdatkov. Zato naročite svojim malim, da kupujejo šolske knjige in potrebščine le pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta 5   Aleksandrova cesta 6   Kralja Petra trg 4

Zaradi naših nizkih cen si boste prihranili marsikak dinar!

variša pogrešamo ter ga hranimo v trajnem spominu!

Kapela pri Slat. Radencih. Namesto venca na grob g. kanonika in biseromašnika Martina Meška so darovali v dobrodelne namene: Zdravilišče Slatina Radenci 1000 Din, rodbina dr. Höhn-Premuda, Slatina Radenci, 200 Din, rodbina Ivana Laučiča od Sv. Petra v Gornji Račgoni 100 Din, Neimenovana 200 Din, občina Hrastje-Mota 100 Din. Vsem dobrohotnim darovalcem prav prisrčna hvala! Bog plati!

Središče ob Dravi. Požar je izbruhnil pri posestniku Martinu Kolarič iz Obreža v torek dne 22. avgusta, ob 2. uri ponoči. Očividno je bil ogenj podtaknjen, ker je pri istem posestniku že dvakrat zločinec skušal požig, pa so vedno pravočasno opazili in ogenj pogasili. Požar je uničil vsa gospodarska poslopja, škoda je tem večja, ker je pogorela tudi krma. K srečji je bil dež, da ni bila tolika nevarnost za sosednja poslopja. Gasilci iz okolice so bili takoj na mestu, dočim mnogi iz Obreža v sled viharja in slabega vremena niti vedeli niso za požar. — Umril je v Središču Ivan Panič, večletni cestar.

Stoprca. Podpisani Janez Narat, posestnik v Stoprech št. 54, se najprisrčneje zahvaljuje za blagohotno podporo in nagrado, katero mu je poklonila uprava »Slovenskega gospodarja v največji sili, ko mu je požar uničil hišno in gospodarsko poslopje. Bog plačaj! Z najodličnejšim spoštovanjem: Janez Narat.

Sv. Jurij ob Južni žsi. Odslej se dobi naš edini katoliški dnevnik na prodaj pri gospej Zličarjevi v Katoliškem domu. Segajte po »Slovenec«, kadar vas popravek nanese v naš trg. Stane samo 1 Din številka, prinaša zanimivejšje in najaktualnejše vesti.

Dortmund-Eving, Nemčija. Strašna nesreča je obiskala našega uglednega tovariša Antona Medveda. Njegova žena Antonija, roj. Mastnak v Št. Petru pri Celju, je šla vsa vesela, čeravno ne popolnoma pri zdravju, z izletom materinskega društva v dobro uro oddaljeni kraj Mengede. Od tam so jo mrtvo domov pripeljali. Stara je bila 54 let in bivala tu v Nemčiji že 25 let. Spominjaj se smrti! Kako je ta izrok resen! Anton Medved in njegova sedaj umrila družica sta hotela v nedeljo dne 27. avgusta, obhajati srebrno poroko in je dobra ter skrbna žena že imela za to vse pripravljeno. Tudi sv. mašo je že naročila, toda namesto zahvalne in vesele, je bila sedaj črna in žalostna. Ker je bil pri izletu tudi g. župnik, je še prejela zakrament sv. poslednjega olja. Sv. zakramente je prejela vsak prvi petek v mesecu in je šla vsak dan k sv. maši. Gotovo ji je Bog milostljiv plačnik. Zapuščeni mož, sin in hčerka, katera je v Št. Petru pri teti, naj bodo potolaženi. Prva dva sta lahko vi-

dela, koliko mater za društveno zastavo, koliko članov društva sv. Barbare, v katerem je ranjka tudi bila, in koliko prijateljev in znancev, Nemcev in Slovencev, je njo na zadnjem potu spremljalo in za njo molilo. Utemeljeno je njihovo upanje, da jih draga ženica in mila mamica nad zvezdami pričakuje na veselo svidenje.

Kako starost dosežejo živali in rastline?

Starost živali.

Razven slona dosežejo tudi kiti starost nad 200 let, ravno tako ščuke in krapi, od katerih so opazovali daleč nad 200 let stare komade. K dalje živim živalim spadajo tudi ptice. Beloglavi jastreb je zdržal v ujetništvu 118 let. Orli, sokoli, divje gosi in jastrebi mrharji dosežejo starost preko 200 let. Papagaj je dolgo živeča ptica. O aturskem papagaju Aleksandra Humbolta so pripovedovali, da je govoril jezik Aturov, izumrlega indijanskega plemena. Celo manjše ptice živijo dolgo. Kukavico so opazovali 33 let, slavca 20 let. Konj postane lahko star 40 let. Medved živi kot ujetnik 50 let, lev 35 let. Svinja se povspne do 20 let, ovca 15, lisica 14, zajec 10, miš in veverica 6 let.

Polži in školjke so kratkoživke ter postanejo stare komaj 4 leta. Izjema je orjaška školjka s starostjo 100 let.

Ličinke žuželk živijo navadno dalje časa kakor same živali. Tako se godi n. pr. majskeemu hrošču, kojega ličinka živi 4 leta, hrošč sam pa konča življenje tekom enega meseca.

Ličinka muhe enodnevnice, ki razvita živi 6 ur, rabi tri leta, predno doraste v muho enodnevnico.

Mravlje moškega spola živijo mnogo krajše nego ženskega. Čebelna matica doseže starost 3 let, troji poginejo tekom 3—4 mesecev. Mravlje ženskega spola živijo celo 14 let, življenski čas moških mravelj znaša komaj par tednov.

Starost rastlin.

Nekatere rastline dosežejo neverjetno visoko starost, ki se raztegne v cela tisočletja. Na pokopališču Santa Maria del Tule v bližini Oakse v Mehiki raste viržinska močvarna cipresa, koje starost je precenjena na 6000 let. Drevo meri 2 m nad zemljo v obsegu 48 m. O tem drevesu trdijo, da je taboril pod njegovo senco Ferdinand Cortez, ki je